Społeczne uwarunkowania bezrobocia w Polsce

Wstęp

Rozdział I. Bezrobocie jako problem społeczny
1. Pojęcie bezrobocia
2. Rodzaje bezrobocia
3. Społeczne skutki bezrobocia

Rozdział II. Przyczyny bezrobocia
2.1. Zmiany na runku pracy
2.2. Mikroekonomiczne przyczyny niedopasowań na rynku pracy
2.2.1. Koszty przyjęć do pracy i zwolnień z pracy
2.2.2. Koszty szkoleń pracowników
2.2.3. Dyskryminacja
2.2.4. Poszukiwanie pracy przez bezrobotnych
2.3. Makroekonomiczne przyczyny niedopasowań na rynku pracy
2.3.1. Zmiany kompozycji siły roboczej
2.3.2. Technologia i wydajność pracy
2.3.3. Stopień otwartości gospodarki a bezrobocie
2.3.4. Niedopasowania na rynku pracy
2.4. Rynek pracy w Polsce na tle pozostałych krajów Unii Europejskiej

Rozdział III. Aktywne formy walki z bezrobociem – napisany
3.1. Pośrednictwo pracy
3.2. Szkolenia, przekwalifikowania
3.3. Prace interwencyjne
3.4. Pożyczki z funduszu pracy
3.5. Aktywizacja zawodowa
3.6. Wybrane aktywne programy rynku pracy UE

Rozdział 4 Pasywne formy walki z bezrobociem
4.1. Polityka zasiłków
4.2. Pomoc społeczna
4.3. Pasywne formy walki z bezrobociem w UE

Zakończenie
Bibliografia

Wstęp

Zjawisko bezrobocia należy do najbardziej palących problemów społecznych XX wieku i wiele wskazuje na to, iż również wiek XXI niewiele zmieni w tym względzie. W całym okresie XX wieku zjawisko bezrobocia towarzyszyło procesom rozwoju gospodarczego, choć jego skala podlegała silnym wahaniom. W okresie kryzysu lat trzydziestych w wielu rozwiniętych krajach bezrobocie przekroczyło 25% ogólnych zasobów siły roboczej. Później przez prawie cztery dziesięciolecia kształtowało się na stosunkowo niskim poziomie, ale w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych znowu zwiększyło znacznie swe rozmiary. Lata dziewięćdziesiąte stały się ponadto okresem, w którym zjawisko jawnego bezrobocia dotknęło kraje przechodzące transformację systemową w kierunku gospodarki rynkowej.

Wysoka ranga problemu bezrobocia wynika z ekonomicznego, społecznego i politycznego znaczenia tego zjawiska. Bezrobocie nie tylko wpływa na standard życia ludności i dynamikę rozwoju gospodarczego, ale w istotnej mierze decyduje o nastrojach społecznych i popularności rządów. To właśnie z tych względów jest ono przedmiotem zainteresowania polityki gospodarczej państwa, próbującej ograniczyć rozmiary tego zjawiska.

Problematyka bezrobocia od dawna przyciąga uwagę teorii ekonomii. Pierwsze całościowe próby interpretacji bezrobocia pojawiły się na gruncie tradycyjnej ekonomii neoklasycznej, ale już w ekonomii klasycznej wykorzystanie zasobów siły roboczej stanowiło ważny kierunek analizy. Od tamtych czasów badania nad funkcjonowaniem rynku pracy i wykorzystaniem siły roboczej są obecne w całym okresie rozwoju teorii ekonomii.

Bezrobocie jest zjawiskiem występującym we wszystkich krajach o gospodarce rynkowej. Rezerwowa armia pracy mieszcząca się w pewnych, dopuszczalnych społecznie, granicach spełnia na rynku pracy rolę czynnika zmniejszającego nacisk zatrudnionych na płace i poprawę warunków pracy oraz podnoszącego dyscyplinę pracy. Nie ma jednak jasności — ani w nauce, ani w praktyce — gdzie przebiega owa dopuszczalna granica. Nie udało się także, jak dotychczas, znaleźć

odpowiedzi na pytanie, co zrobić w sytuacji, gdy skala bezrobocia przekracza granice akceptowane społecznie oraz zagraża bezpieczeństwu socjalnemu znacznej części społeczeństwa i utrzymaniu pokoju społecznego.

U progu nowej ery rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy potrzebna jest zmiana zachowań w sferze pracy, niezbędne jest również zredefiniowanie samego pojęcia „zatrudnienie". Nadszedł czas na przejście od polityki zatrudnienia do szerzej rozumianej polityki pracy, która będzie łączyła różne aspekty społeczne i gospodarcze zatrudnienia. Należy odejść od dotychczasowego tradycyjnego rozumienia zatrudnienia, a także na nowo zdefiniować status zawodowy, który nie powinien być powiązany z zatrudnieniem, lecz z szeroko rozumianą pracą. Warto przy tym pamiętać, że praca wiąże się z obowiązkiem, z więzią prawną, co odróżnia ją od aktywności.

Wobec postępującego współcześnie procesu ubywania zatrudnienia w jego tradycyjnym rozumieniu, konieczny staje się nie tylko nowy podział zasobów pracy, nowe podejście do dzielenia pracy między różne grupy społeczne (bezrobotnych a pracujących, młodych a starych, kobiety a mężczyzn), ale również nowe rozumienie pojęcia „praca". Powinno zatem nastąpić przewartościowanie koncepcji i celów polityki społecznej w stosunku do pracy jako wartości.

Celem niniejszej pracy jest ukazanie społecznych uwarunkowań bezrobocia w Polsce.

Praca składa się z czterech rozdziałów:

Rozdział pierwszy przedstawia bezrobocie jako problem społeczny.

W rozdziale drugim zaprezentowano przyczyny bezrobocia.

Aktywne formy walki z bezrobociem zaprezentowane zostały w trzecim rozdziale pracy.

W rozdziale czwartym przedstawiono pasywne formy walki z bezrobociem.

Praca została napisana w oparciu o literaturę fachowa, artykuły prasowe oraz informacje zawarte na stronach internetowych.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!